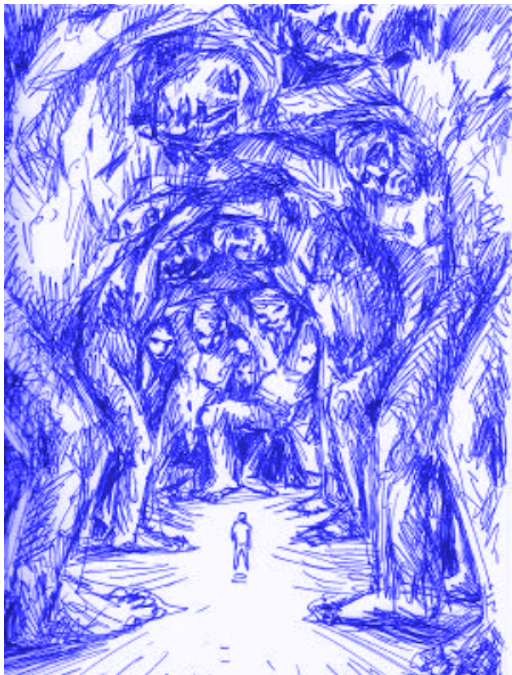

NOU CAPÍTOL: EL CONTE DE MITJANIT

Era una nit de tempesta, no una qualsevol, eren les més fortes dels darrers anys. La neta i net tenien molta por, la foscor i el soroll dels llamps els atemorien.

És llavors que l'avi en veure'ls tan espantats els va explicar una història per mirar de calmar-los.

“Era una vegada una noia que es deia Losanda. Vivia al poble de Palafolls, a la falda d’un turó amb un castell medieval a sobre. Li agradava molt sortir a caminar pels boscos del castell i investigar cada racó del bosc. Durant un dels seus passejos va veure una cova, és llavors quan va recordar que el seu avi li havia explicat la història d’una cova a prop del castell, que era perillosa.

Pel que es veu, a dins hi habitava un gegant anomenat el gegant de l’infern.

Sense dubtar ni un segon, la Losanda es va endinsar dins la cova, la seva curiositat era infinita.

Va entrar fins al final i es va trobar amb un gegant molt gran dormint a terra. No va trigar gaire a adonar-se que es tractava del gegant de l’infern que li havia explicat el seu avi. Era un gegant molt perillós, perquè es menjava a tot aquell que entrava en la cova.

Així doncs, en sentir el perill, va voler sortir corrents i va ser llavors quan va trepitjar un os podrit que va xisclar per tota la cova i va fer: PATACRAX!!

Aquell soroll va fer despertar al gegant, que en veure a la Losanda dins la cova la va voler empaitar per menjar-se-la.

La Losanda al costat del gegant no corria prou de pressa i aviat seria atrapada.

Per sort va aparèixer un llop, i no un qualsevol, era un que la Losanda havia domesticat al llarg dels seus passejos pel bosc i eren amics. Va pujar a lloms del llop i va poder escapar just a temps de les enormes mans del gegant.

No van parar de fugir fins a arribar a casa del seu avi, qui li havia explicat tot allò. Era l'únic lloc on ella creia que podia estar segura, perquè ningú, com el seu avi, sabia tantes coses del gegant de l'infern.”

